

பெரும் தேன்காய் ஒழுது

பெ.
4.811.

11k

பெரும் தேன்காய் ஒழுது

வகுப்பெண்: .....

ஈட்டலெண்: .....

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகம் பேராதனை

இரவல் பெறுவோருக்கு அறிவித்தல்

இந்நூல் பல்கலைக்கழக நூலகத்தினது உடைமை. நூலக இரவல் விதிகளுக்குப் புறம்பாக, இதனை இசைவாணையின்றி வைத்திருத்தல் பாரதூரமான குற்றமாகும். நூலகக் கையேட்டிலுள்ள இரவல் பெறுவதற்கான நியதிகளையும், சட்டங்களையும் செவ்வனே பின்பற்றுமாறு இரவல் பெறுவோர் கேட்கப்படுகின்றனர்.

நூல்களை துப்புரவாகவும், ஒற்றைகளை மடிக்காலும் பென்சிலால் வரையாமலும், மற்றும் முறைகளில் குறியீடுகள் செய்யாமலும் வைத்துக்கொள்ளுமாறு தயவாகக் கேட்கிறோம். திருப்பித்தரும் நூல்களின் நிலைமைக்கு வாசகர்களே பொறுப்பு. ஆதலினால், இரவல் பெறமுன்னர், நூலில் உள்ள அறுகளை அவர்கள் முகப்பு மசையிலுள்ள நூலகத் தணைவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டிவிட வேண்டும்.

IVERSITY

7A

570243

570243

அன்பளிப்பு:

A. S. UBAITHULLA

B.A. (Cey) Dip. In.Ed.

672, Knox Road,

MUTHUR - 04.

பீட்டும் தேங்காய்ப் பூவும் (கவிதைகள்)

- முதலார் முகைதீன் -

வெளியீடு

முதலார் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்

570243

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org

570243

PIDDUM THENKAIP POOVUM

Poemes

Authour : Mutur . Mohideen

Publication -- November 1998

*Printing -- Uthayan Pathippaham
Trincomalee*

Cover Design   M. M. Natheem

Published by : Mutur Kalai Ilakkiya

Ontriam

Price :   50.00

*copyright   A. M. Mohideen
Knox Road
Mutur - 05*

முன்னரையாய் ஒரு கருத்து

இது புதுக்கவிதையும்கூட. புதுக்கவிதைகள் வெளிவராத சஞ்சிகைகளோ பத்திரிகைகளோ கிடையாது. கலைமகள் போன்ற ஒரு சில மாத இதழ்கள் தான் மரபுக் கவிதைக்குப் போட்டிகள் நடத்தி அதைப் பாதுகாக்க முயற்சிின்றன.

புதுக்கவிதையை இலக்கணம் மீறிய கவிதை என்று சொல்கிறார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் தாம் இலக்கணத்தை மீறியிருக்கிறோம் என்ற விவகாரம் பல புதுக்கவிதைக்காரர்களுக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இலக்கணமே தெரியாது!

சில கவிஞர்களுக்கு தாம் என்ன எழுதியிருக்கிறோம் என்று அவர்களுக்கே தெரியுமோ என்னவோ! எவருக்கும் விளங்காமல் எழுதப்படுவது தான் புதுக்கவிதை என அவர்கள் கருதுவதாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த நிலையில் கவிஞர் மூதூர் முகைதீனின் “பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்” என்ற நூல் வெளியாகின்றது. பதினைந்து கவிதைகளை அடக்கிய சிறிய தொகுதி. கவிஞர் அவர்கள் தொடக்கத்தில் மரபுக்கவிதைகளோடு ஆரம்பித்துக் காலப்போக்கில் புதுக்கவிதைக்கு வந்தவர். அவரது புதுக்கவிதைகளிலும் மோனையும் ஒரு தாளையமும் இருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. உள்நாட்டுப் போரின் அவலங்களைத் தெளிவாகவும் துலாம்பரமாகவும் சொல்கின்ற வகைகளை அவர் கவிதைகள் ‘மிரட்டவில்லை’

நூல் சிறியதாக இருப்பினும் அது இன்றைய ஈழத்துப் புதுக்கவிதை உலகில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என நம்புகின்றேன். அவரது கவித்துவம் மேலும் சிறக்க என வாழ்த்துகின்றேன்.

வ. அ. இராசரத்தினம்.

திரிசூடம்
மூதூர்
98.10.30

வெளியீட்டுரை .....

எமது பிரதேசத்தின் கலை, இலக்கிய முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நோக்கோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே முதார் கலை இலக்கிய ஒன்றியம். இதன் மூலம் காலத்திற்குக் காலம் பல இலக்கிய நிகழ்வுகளையும் நூல் வெளியீடுகளையும் நாம் நடாத்தி வருகின்றோம். அண்மையில் இங்கு வாழ்ந்து மறைந்த மூன்று பழம்பெரும் புலவர்களினால் பாடப்பட்ட கவிதைகளைத் தொகுத்து "கங்கை காவியம்" என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழாவினை நடாத்தி வைத்தோம்.

இந்த வரிசையில் கவிஞர் முதார் முகைதீன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட " பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்" என்ற புதுக் கவிதைத் தொகுப்பினை இப்பொழுது வெளியீட்டு வைப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இதுபோன்ற முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தும் நாம் முன்னெடுத்துச் செல்ல இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எமக்கு ஊக்கமும் உதவியுமளிக்க முன் வர வேண்டும்.

சகல வகையிலும் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள எமது பிரதேசத்தை இலக்கிய உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டவும் எமது படைப்பாளிகளை இனங் காட்டவும் இத்தகைய முயற்சிகள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

இதனைச் சிறப்பாக அச்சிட்டு உதவிய திருமலை உதயன் அச்சகத்தாருக்கும், கருத்தான அட்டைப்பட ஓவியத்தை அழகுற அமைத்து உதவிய மாணவன் எம்.நதீம் அவர்களுக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

-முதார் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்

நொக்ஸ் வீதி
முதார் -05
98.11.01

*****

சமர்ப்பணம்

கல்லூரிக் கல்வியுடன்
கவிதையின் அகரத்தையும்
நான் கற்றிடவே
காரணமாய் அமைந்தவர்
ஆசானாய் ..... அதிபராய் .....
ஆலோசனைகள் வழங்க
எனக்கு ,
கனிவூட்டும் சொல்லால்
துணிவூட்டி
கவி ஆசனம் தந்தவர்
எல்லோரும் அன்புடன்
எம் எம். கே. என்று
அழைக்கப்பட்ட அறிவாளர்
என் மைத்துனர்
அதிபர் தீலகம்
மர்ஹும் எம். எம். கே. முகம்மது அன்னவரின்
மலாடிக்கு இந்நூல்
அர்ப்பணம்.

*****

உங்களுடன்

கலை இலக்கிய படைப்புகள் என்பது மனிதனின் வெறும் ஆத்மசாந்திக்காக மட்டுமல்ல மனித சமூகத்திற்கு ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும் முன் வைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது பயனுள்ளதாக, நிலைத்திருக்கக் கூடிய படைப்பாக மிளிரும் என்பது எனது பணிவான கருத்தாகும்.

இன்று எமது நாட்டில் கொழுந்துவிட்டெரியும் போர்க்காலச் சூழலின் அவலங்களையும், இன்னல்களையும் கவிதைகள் மூலம் கடந்த காலங்களில் நான் வெளிக்கொணர்ந்தவைகளே இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள அனேக கவிதைகளாகும்.

1970ம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றைவரை சுமார் மூன்று தசாப்தங்களாக சஞ்சிகைகளிலும் நாளேடுகளிலும் வெளிவந்த கவிதைகள் இதில் அடங்கப் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் நான் எதிர்கொண்ட சமூக, அரசியல் பொருளாதாரக் காரணிகளைக் கருவாகக் கொண்டே இதனை ஆக்கியுள்ளேன். இதன் காரணமாக ஒரே கருத்தை அல்லது ஒரே சமூகப் பின்னணியை பகைப்புலமாகக் கொண்ட கவிதைகளாகவே அனேகமானவை இருப்பதையும் குறிப்பிட வேண்டிய உள்ளது

நாட்டின் ஐக்கியத்திற்கும், இன நல்லுறவிற்கும் வழிகாட்டும் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய எத்தனையோ இலக்கிய கருவூலங்களைச் சந்தித்த உங்களுக்கு அந்த வரிசையில் நானும் “பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பை தருவது இடித்த மாவையே இடிப்பது போன்றதாக இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு இலக்கிய வாசகனின் இலட்சிய ஆசை ஒன்று இதன் மூலம் நிறைவேறுகின்றதென்ற திருப்தியே எனக்கு நிறைவைத் தருகின்றது.

இதனை வெளியிட்டு உதவிய முதலார் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்திற்கும் இக்கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவர

பல வகைகளிலும் உதவியும் ஊக்கமுமளித்த என்
இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் முன்னுரை வழங்கிய ஆசான்
முதுபெரும் எழுத்தாளர் திரு.வ.அ.இராசரத்தினம்
அவர்களுக்கும் எனது நிறைவான நன்றிகளைக் கூறுவதோடு
இக்கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய உங்களின் கருத்துக்களையும்
எதிர்பார்த்து விடைபெறுகின்றேன்.

நொக்ஸ் வீதி
முதூர்

முதூர் முகைதீன்

யுத்தங்கள் தொடர்வோம்

நேசங்கள் யாவும்
இன்று
துவேசங்களினால்
துவம்சம் செய்யப்பட்டதால்
பிரிவினைக் கோஷங்களே
இங்கு,
தொடர்ந்தும் பிரசவமாகின்றன.

மனித நேயங்கள்
மரித்துப் போனதால்
மண்டை ஓடுகளைத் தேடும்
அகழ்வாராய்ச்சிகளுக்கு
மனுப்போடும் வேலைகளே
இப்பொழுது
மலிந்துவிட்டன
அதோ
அந்த ஏறும்புகள் கூட
புற்றுக்களை
இருப்பிடமாக்கி
இன்பம் காணும் போது
புழுக்கள் கூட
மண்ணுக்குள்
புகலிடம் தேடி
புதுமை காணும்போது
எங்கள்
தேசத்துப் புதல்வர்களோ
புதைக்குழிகளில் கூட
உறங்க முடியாமல்
வதைக்கப்படுகையில்
இங்கே
மானுட நாகரீகங்களும்
மரித்துவிடுகின்றன

பீட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

பூமிப்பரப்பில் எங்கும்
 ஆயுதங்களின்
 அணிவகுப்பு ஆரவாரங்கள் .....
 ஆரம்ப வயதினருக்கும்
 அரிச்சுவடியாய்
 அறிமுகமாகிட
 ஆயுதக் கலாச்சாரமே
 எங்கும்
 ஆட்டிப்படைக்கும்
 சாத்தானாய்
 ஆட்சி செய்யும்

வெண்புறாக்களின் சிறகுகள்
 அடிக்கடி
 வெட்டப்படுவதால்
 கழுகுகளுக்கு
 இங்கு இரைதேடும் வேலைகள்
 இலகுவாக்கப்படுகின்றன

இரத்த ஆற்றினைப் பார்த்த
 எங்கள் கண்களுக்கு
 இந்தப் பூமியில்
 இரத்த மழை பொழிவதைக் காண
 இன்னும்
 அதிக நாள் இல்லை
 அதுவரை .....
 சமாதானச் சத்தங்களுக்கு
 கதவடைப்புச் செய்து
 யுத்தங்களைத் தொடர்வோம்.

நிதர்சனங்கள்

சரித்திர நாயகர்களைப் போல
எப்போதாவது தோன்றும்
சமாதானப் புறாக்களின்
சிறகுகள்
இங்கு ..... அடிக்கடி
வெட்டப்படும் போது
யுத்தக் கழகங்களின்
சத்தம்தான் அதிகரிக்கின்றன

அந்தோ ..... எங்களின்
நம்பிக்கை மரங்கள்
முறிந்து விழுகையில்
நசுங்கி மடிவது
இளம் குருத்துக்களும்தான்

எங்கள் சிறுவர்கள்
விளையாடும்போது
எறியும்,
பந்துகூட .....
கிரனைட்டாகி பயமுறுத்தும்

துப்பாக்கி வெடியோசைக்கு
துலங்கல் பெற்ற

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்.

எம் செவித்துவாரங்கள்
 இடி முழக்த்தைக்கூட
 படிக்கட்டில் விழும்
 குண்டுசியின் ஓசையாகவே
 கிரகிக்கப் பழக்கப்பட்டு விட்டன.

பலஸ்தீன அவலங்களை
 எங்கள் வீதிகளிலும்
 வீடுகளிலும்
 காணும் போது
 தொலைக் காட்சியின்
 செய்திப் படங்கள்
 தோற்றுப் போய்விடும்.

பிறந்த மண்ணிலே
 நாங்கள்
 அகதிகளாக்கப்படும் போது .....
 சொந்த மண்ணிலே
 நிரந்தரமாய் உறங்கிவிட்ட
 எம் முன்னோர்களை எண்ணி
 பெருமைப்படுகின்றோம். ....
 புண்ணியம் புரிந்தவர்கள்

இரவின் பயங்கரத்தில்
 குடும்ப உறவுகள்
 “முகாம்” மண்டபங்களில்
 நித்திரைக்கு
 ஐக்கியப்படும்போது
 பாதுகாப்பு வலயங்கள்
 முள்வேலியாகித் தடுக்க
 இங்கு .....
 பிறப்பு விகிதம் கூட
 இறங்கி விட்டன.

மிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

பிரச்சினைக்கான தீர்வு
 வருடங்களாக வளரும்போது
 வாலிபங்கள் காத்திருப்பதில்லை
 சில வேளைகளில்
 திருமணங்கள்
 பிரயாணப் படகுகளிலேயே
 நிச்சயிக்கப்பட்டு
 நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

(தினகரன் 1988.05.22)

பீட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

கிழக்கில் ஒரு கிராமம்

இங்கே

அதிகாலை எழுந்தாலும்

அடைப்பை விட்டும்

வெளியேற விடாத

அதிகார மறுப்புக்கள்

இதனால்

காலைக் கடன்களை

நிறைவேற்றுவதற்குக் கூட

கடிகாரத்தின் அசைவுகளே

கட்டியம் கூறி

உத்தரவு கொடுக்கும்.

பள்ளிக்குச் செல்லும்

பாலர்களை

போர்க்களத்திற்கு அனுப்பும்

சந்ததிகளாய் .....

நினைவலைகள் ஆர்ப்பரிக்க

அவர்கள்,

வீடு திரும்பும்வரை

வீதியை .....

வெறித்துப் பார்த்திருக்கும்

பதிவிரதைகள்

வெள்ளைக் கொக்குகளாய்

வீட்டிலிருந்து வெளியேறும்

எங்கள் மாணவர்கள்

வீதித் தடைகளில்

விலையற்ற நேரங்களை

விரயமாக்க .....

மிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

விரைந்தோடும் சிந்தனையில்
அதிபரின் அதட்டல் ஒலி
அச்சுறுத்தும்

மணியோசையில் தொடங்கும்
பாடசாலைகள்
இடையில் கேட்கும்
வெடியோசையிலேயே
மூடப்படுவதால்
தொடரும்
வார நாட்கள் கூட
போயா தினங்களாகவே
போய்விடுகின்றன.

முகாம் குடிசைகள்
நவீன
கிராமோதயங்களாக மாறி
மாதிரிக் கிராமங்களையும்
தோற்கடித்து
புதிய
சரித்திரம் படைக்கும்.

(பொழில் - 1989 ஜூலை)

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும்

வாரங்கள் மாதங்களாக
மாதங்கள் வருடங்களாக .....
வாழ்க்கைப் பயணம்
வரலாற்றுப் பாதையில்
உருண்டோடும்

உலக உருண்டையோ
நில்லாமல்
உற்சாகத்துடன் சுற்றும்

உறக்கமும் விழிப்பும்
இரவு பகலுடன்
என்றும்போல்
இணைந்து செல்லும்

நிலவோ .....
வந்தும் மறைந்தும்
நிரந்தர சேவையைச் செய்யும்

காலையில் கதிரவன்
கணக்காய் உதிக்கும்

கனகாம்பரமும்
அல்லியும் ஆம்பலும்
மல்லிகை ..... பிறவும்
துல்லியமாய்
மலர்ந்து மணம் வீசும்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

நிச்சயமாய்
 நேற்றைய நாள்போலவே
 யாவும்
 இன்றும் நடக்கும் .....
 அதுவே
 நாளையும் தொடரும்
 நேற்று .....
 காதருக்கு காலில் வலித்தால்
 கந்தையாவின் கைகள்
 தாங்கிச் செல்லும்.

பார்வதி மாமி
 பால்பொங்கல் வைத்தால்
 பாத்திமா வீட்டிற்கு
 பாதி போகும்

மரைக்காயரும் மணியத்தாரும்
 வீதியால் கைவீசி
 விரைவாய்ச் சென்றால்
 யாராவது வீட்டில்
 நல்லதோ ..... கெட்டதோ .....
 ஏதோ ஒன்று
 நடந்து விட்டதாய்
 நம்புவோம் நாங்கள்

நோன்புக் கஞ்சியை
 விரும்பிச் சுவைத்திட
 மாலைப் பொழுதில்
 வீட்டுக்கு வந்து
 உரிமையுடன் .....
 உம்மாவிடம்
 கேட்டு வாங்கி

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

உறிஞ்சிக் குடிக்கும்
விஜயன் ..... விமலன் .....
நட்பு மலர்கள்
தினமும் மணக்கும்.

பிள்ளையார் கோவிலில்
சிவராத்திரிக்கு
சின்னராசாவின் பக்கத்தில்
அன்வர் இருந்து
மோதகம் உண்பான்
ஐயர் வந்து
சிரித்தபடியே .....
அவித்த கடலையையும்
அள்ளிக் கொடுப்பார்

இன்று யாவும்
என்னவாய் மாறின .....
அந்த நாட்கள்
கனவாய் .....
கற்பனையாய் .....
எங்கோ ஒரு தூரத்தில்
ஒரு புள்ளியாய் மாறி
நினைவில் மறைந்தன.

ஆலிம் வீதிக்கு
அப்பாத்துரை வர
அஞ்சி மறுக்கிறார்

லிங்க நகருக்குள்
சாலி முகம்மது போய்
முன்போல்
கோழி முட்டைகளை
கூவி விற்க முடியாது

பக்கத்துத் தெருவாயினும்
பகைமை வேலிகள்
உறவுப் பாதையில்
தடையாய் எழுந்தன

சந்திரராசாவும் சமது நாநாவும்
சந்தியில் சந்தித்தால்
சந்தேகக் கண்கள்
செந்தீயாய் மாற
முறைப்புடன் .....
விரைந்திடும் அவசரம்

மொழியால் இணைந்து
தொழிலால் கலந்து
அன்பால் நனைந்த
இவர்களின் ,
உறவுப்பாலம்
உடைந்தது எப்படி.....?

ஈரம் கசிந்த விழிகளில்
பொறாமை ஈட்டிகளை நாட்டி
போட்டியிட வைத்தது யார் ..... ?

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவுமாய்
பிணைந்த .....எம்
தேசத்தின் புதல்வர்களை
பிரித்து வைத்து
பிரளயத்தை ஏற்படுத்திய
பிரம்மாக்கள் யார் .....

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

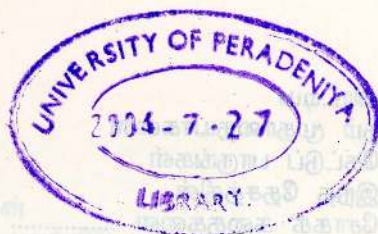
இதோ .....
உலகம் அன்றுபோல்
இன்றும் சுழன்றபடியே
இரவும் பகலும்
இன்றுவரை அப்படியே.

இங்கோ ,
இவர்களின் வாழ்வில்
நேற்றைய இரவு
இன்னும் விடியவே இல்லை .....
நம்பிக்கை ஒளியோ
கானல் நீராய் .....
கனவுடன்
நாளையும் தொடர்கிறது.

*****

(1996ல் சுதந்திர இலக்கிய விழாவினையிட்டு அகில
இலங்கை ரீதியாக நடாத்தப்பட்ட விபவி
கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற கவிதை)

சுதந்திரக் கணிகள்

மரத்தின் பெருமை தெரியாமல்
மலரை மட்டும்
விரும்பும்
வண்டுகள் .....

பழங்களை மட்டுமே
பறிப்பதற்காய்
பார்த்திருக்கும்
பங்குதாரர்கள்
நாங்கள்
தோட்டத்தை மட்டுமல்ல
மரத்தைக் கூட
நேசிக்கத் தெரியாத
தேச புத்திரர்கள்

வியர்வை உரமிட்டு
இரவும் பகலும்
இரத்த நீருற்றி
வளர்த்த
சுதந்திரப் பயிர்களின்
விளைச்சலை உறிஞ்சிய
வெள்ளைக் கொக்குகளை

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

விரட்டிய
நம் மூதாதையர்களை
கேட்டுப் பாருங்கள்
இந்த தேசத்தின்
சோகக் கதைகளை .....

நாமோ
மரத்தின் நிழலிலே
மஞ்சம் கொண்டு
சுதந்திரக் காற்றின்
சுகத்தை நுகர்ந்து
இன்று
இலைக்கும்
கிளைக்கும்
உரிமை கேட்டு
உயர்ந்த மரத்தையே
உலுப்பிப் பாக்கின்றோம்.

அடிமைக் கொடிகளால்
மூடிக் கிடந்த
ஆல் விருட்சத்தின்
விடுதலைக்காய்
அர்ப்பணம் செய்தவர்களின்
ஆத்ம சாந்திக்காக
நாம் இனிமேல்
பிச்சைப் பாத்திரங்களை
பிடுங்கிய எறிய
பிரகடனம் செய்வோம்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

எங்கள்

தேச மரத்தில்

எத்தனை கொடிகள்

படர்ந்து விரிந்தாலும்

இறைமை வேரினை

இறுக்கிப் பிணைத்தே

உழைப்பு நீரினை

உரமாய் கொடுத்து

சுதந்திரக் கனிகளை

அறுவடை செய்வோம்.

****

(மூதூர் பிரதேச கல்வி அலுவலக
சுதந்திரதினவிழா மலர் -1993)

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

உருகி மடியும் மெழுவர்த்திகள்

கல்விக் கடலில்
கரைகாணத் துடிக்கும்
மாணவப் படகுகளுக்கு
அறிவு ஒளியூட்டி
வழிகாட்டும்
கலங்கரை விளக்கங்கள்

இவர்கள்
கறைபட்ட மனத்தையும்
கல்வி நீரால் கழுவி
குறைபோக்கும் குருக்கள்

நல்ல பரம்பரையை
நாட்டில் உருவாக்க
நடத்தையிலும் வழிகாட்டும்
நாயகர்கள்.
எல்லோரையும் போல
எல்லா இன்பத்துடனும்
வாழ முடியாத வர்க்கத்தினர்
அதனால்
ஆசாபாசங்களையே
அர்ப்பணம் செய்து
தங்கள் பணியில்
ஆத்ம திருப்தியுடன்
ஆனந்தம் காணும் ஆத்மாக்கள்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

நாட்டின் தலைவிதியை
 நிர்ணயிக்கும்
 நாளைய தலைவர்களுக்கு
 எழுதுகோல் அம்பிலே
 எழுத்துக் கணை தொடுத்து
 ஏட்டிலே எய்தப் பழக்கி
 காட்டிக் கொடுக்கும் துரோணாச்சாரிகள்
 ஆனால்
 இவர்களால்
 ஏகலைவர்களைத்தான்
 இன்னும் காணமுடியவில்லை.
 புத்தகங்களே இவர்களின் சகவாசம்
 அதுவே இவர்களுக்கு சகவாசம்
 இவைகள் தாம்
 இவர்களின் இரண்டாம்தாரம்.

கல்வித் தோட்டத்தில்
 பேணா கழப்பை பிடித்து
 பிஞ்சுமனம் கிண்டி
 அறிவு விதை தூவும் ஆசான்கள்
 வளரும்
 சின்னப் பயிர்களுக்கு
 அன்பு நீருற்றி
 ஒழுக்க வரம்பமைத்து
 இன மொழி சாதி என்னும்
 இழிவு நோய் நீக்கி
 வேற்றுமைக் களைகளை
 வேரோடு பிடுங்கி
 வாஞ்சையுடன் வளர்த்து
 அறிவுப் பசிதீர்க்கும்
 கல்வி உழவர்கள்

பிட்டும் தேங்காயப் பூவும்

தங்கள் தோள்களால்
 ஏற்றிவிட்டவர்கள் கூட
 சில வேளைகளில்
 எட்டி உதைத்த போதும்
 மீண்டும்
 ஏணியாய் நிமிர்ந்து
 ஏற்றிவிடும் ஏசுபிரான்கள்
 இவர்கள் சுமக்கும்
 சிலுவையின் பாரத்தால்
 இறைவனாக உயர்த்தப்பட்டாலும்
 இறுதியில் பலர்
 மனித அந்தஸ்த்தும் கிடைக்காமலேயே
 மரித்துப் போகின்றனர்

எல்லோருக்கும் வழங்கும்
 கல்விச் செல்வம்
 இவர்கள் கையில் உள்ள
 அட்சய பாத்திரம்தான்
 ஆனால்
 அனேகர் கரங்களில்
 இருப்பது என்னவோ திருவோடுதான்

மீட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

நாடே இவர்கள் கையில்தான் என்பார்கள்
 ஏனோ
 ஒரு வீடுகூட இவர்களில் பலருக்கு இல்லை
 இவர்கள் மாணவச் செல்வங்களின்
 மடமை இருள் அகற்ற
 அறிவு ஒளியினை
 அகிலத்திற்கு வழங்கி
 உடலை வருத்தி
 உருகி மடியும் மெழுகுவர்த்திகள்.

(1996 சர்வதேச ஆசிரியர் தின விழா
 போட்டியில் சிறப்புப் பரிசு பெற்ற கவிதை)

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

இலவசம்

இழுத்து உழைத்து
இருமல் வந்ததினால்
சேர்த்திருந்த சில்லறைக்கு
இருபத்தைந்து சத
முத்திரை ஒட்டி
சும்மா .....
மருந்து வாங்கச் செல்ல
டாக்டர் எழுதுகிறார்
இருபத்தைந்து ரூபா
விட்டமின்.

(சிரித்திரன் ஆகஸ்ட் 73)

பசி .....

அரிசி கட்டும்
வெற்றுச் சாக்கை
தூக்கி நிறுத்தினேன்
அது,
நிற்க மறுத்துவிட்டது

(மல்லிகை - 1973)

பிட்டும் மேங்காய்ப் பூவும்

அமைதி

இன்னும் கொஞ்ச நாள்தான்
எங்கள் நெஞ்சங்கள்
கனவு காணும்
அந்த அமைதி .....
எமக்கு ,
நிரந்தரமாகவே கிடைத்துவிடும்
அதுவரை
ஏன் அவசரம் .....?
ஆறுதலாகவே வரட்டும்.

நாளை நாளையென்ற
நம்பிக்கை மலர்களும்
கருகிச் சருகாகிவிட்டன
இன்னும்
மலராத மொட்டருகே
அமைதித் தேனுக்கு
காத்திருக்கும்
வண்டுகளாய் நாங்கள்

இப்பொழுதெல்லாம்
இயந்திரத் துப்பாக்கிகளின்
ஓசையின்றி .....
குண்டு மழைகளின்
ஆரவாரமின்றி
எங்களால்
நித்திரையை,
அரவணைக்க முடியவில்லை
கண்கள் கூட
சத்தங்களுக்கு
தூண்டல் பெற்றுள்ளன.

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

அமைதி .....
 அது எப்பொழுதோ
 எம்மை விட்டும்
 காணாமல்போன பொருள் .....
 இப்பொழுது
 அதைத் தேடிக்கொண்டிருப்பதே
 எல்லோரினதும் தொழிலாகிவிட்டது.

அசாதாரண நிகழ்ச்சியாய்
 போய்விட்ட
 சாதாரண நாட்கள் .....
 சாவுச் செய்திகளைச்
 சுமந்து வராத காற்றாக்காய்
 எமது செவிச்சாளங்கள்
 காத்திருக்கின்றன .....
 மரணப் புயல் வீசும்
 எம் நிலத்தில்
 அமைதித் தென்றலின்
 சுகம் காணாமலேயே
 நாம் அமைதியாகிவிடுவோமா .....?

ஆமாம் .
 இன்னும் கொஞ்ச நாள்தான்
 எங்கள் நெஞ்சங்கள்
 கனவு காணும்
 அந்த அமைதி
 எங்களுக்கு,
 நிரந்தரமாய் கிடைத்துவிடும்
 அதற்கிடையில்
 ஏன் அவசரம் ...?

(தினகரன் - 1989)

விடியலை நோக்கி .....

ஓர் அஸ்த்தமனத்தின் முடிவில்
அநாதரவாக்கப்பட்ட
பூமித்தாயை
கபளீகரம்செய்த காரிருளாய்
ஒரு விடியலுக்குள்
எம் ,
இனிய உறவுகளை
குழி தோண்டிப் புதைத்துவிட்டு
இன்பங்களை கொள்ளையடித்து
மனித நேயங்களை மரிக்கச் செய்த
அந்த ..... இருண்ட நாட்களில்
நாம்
அகதிகளாய் அந்தஸ்த்துப் பெற்றோம்

கண்களைக் கட்டி
காட்டிலே விட்ட கதையாய்
எங்கள் எதிர் காலமும்
எங்கும் இருண்டு கிடக்க
விடியலை நோக்கிய பயணம்
இன்னும்
முடியாமல் தொடர்கிறது .....
நீண்ட
அமாவாசைக்குள் அகப்பட்டு
நிலவைக் காணாத நிலமாய்
நெஞ்சிலே
சோக மூட்டைகளைச் சுமந்து
நெளியும் புழுக்களாய்
நகரத் தெருக்களில்
வழியும் எம் இனம்
இதோ .....

பிட்டும் தேங்காய் பூவும்

நட்சத்திர ஒளியையே
 நம்பிக்கைச் சுடராய் ஏற்று
 தொலைந்துபோன முகவரிகளைத் தேடியபடி
 முடமான கால்களுடன்
 தன்
 முயற்சியைத் தொடர்கிறது.

பெருமையையே
 சிறுமையாய் எண்ணி
 பூவுலகில்
 ஏகத்துவம் ஒன்றையே நம்பி
 மறுமை ஒன்றிலேயே
 புதுமையைக் காணப் புறப்பட்ட
 ஓர் இனம்
 இன்று .....
 வறுமையையே பொறுமையாய் ஏற்கும்
 கொடுமையைக் கண்டோ
 கொதிக்கும் கதிரோனும்
 இவர்கள் வாழ்வில்
 உதிக்க மறந்ததால்
 விடியலை நோக்கிய பயணம்
 இன்னும்
 முடியாமல் தொடர்கிறது.

ஆயுதங்களையே
 ஆட்சி அதிகாரமாக நம்பும்
 இன்றையகலாசார யுகத்தின் காலடியில்
 மிதிபட்டு
 கசங்கிய சருகுகளாய்
 இவர்கள்
 அமைதித் தென்றலில்
 அசைந்து ஆடவேண்டிய மலர்கள்

மிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

இன்று
யுத்தப் புயலுக்குள் அகப்பட்டு
உருக்குழைந்த உடலுடன்
ஊரெங்கும் சிதறிக்கிடக்கும் அவலம்

முகத்தில்
அகதி முத்திரை ஒட்டி
தெருவோரத்தில் படுத்துறங்கும்
ஒரு தலைமுறையாய்
இன்றைய எமது இளைய பரம்பரை

கல்விக்கரையில்
அறிவு மீன் தேடவேண்டிய
மாணவக் கொக்குகள்
கஞ்சிக்காய்
கரங்களிலே
கலயத்தை ஏந்தி
வீதிக் கரைகளில் தவமிருந்து
விலையற்ற காலத்தை
விரயமாக்குகையில்
நாங்கள்
அவர்களுக்கு
ஆதரவு கொடுப்பதை மறந்து
ஆதிப் பெருமைகளையே
அளந்து கொட்டுவதில்
காலத்தைக் கடத்துகின்றோம்.

எம் நம்பிக்கை வானில்
அமைதிப் புறாக்கள்
அடிக்கடி பறக்கும் போது
நாமும்
சுகமான கற்பனைகளைச் சுமந்து
சுதந்திரத் தென்றலைச்
சுவாசிக்கும் மகிழ்ச்சியில்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

570243

கதவைத் திறக்கும் போது
 அந்தோ .....
 சிறகொடிந்து நிற்கும்
 வெண்புறாக்களின் முடிவு
 எங்கள் கற்பனைகளை
 கானல் நீராய் மாற்ற
 விடிவு எங்கோ
 முடிவில்லாத தூரத்தில்
 தெரியும் புள்ளியாய் .....
 விலகிச் செல்லும்.

தூங்கும் எம் இனத்தினை
 தாங்கும் தலைவர்கள் என
 தம்பட்டமடிப்பவர்கள்
 வாக்கு வேட்டைக்காய்
 எங்களை
 பாவிக்கும் பொருளாய் கொள்ள
 நாம் இன்று
 மலிவுப் பொருளாக மாறிப் போனோம்
 அரசியல் சந்தையில்
 ஆதாயம் தேடுபவர்களுக்காகவாவது
 அகதிகள் இனம்
 இன்னும்
 அதிகம் பெருக வேண்டும்.

ஆறு ஆண்டுகள்
 அல்லல்பட்ட நேரத்தில்
 அகதிகள் அமைப்பு
 அகல் விளக்காய் ஒளிவீச
 அதன் மூலம்
 பாதி இராவையும் தாண்டியிராத
 எம் பயணத்தில்
 மீதித் தூரத்தை கடக்கையில்
 இடையே .....

பீட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

தீர்வுத் திட்டம் வந்து
 திசை காட்டுகையில்
 விமர்சனக் கணைகள்
 வீதித் தடையாய்
 அதை
 தாமதம் செய்ய
 இனவாத ஈட்டிகளோ
 எம் விடிவுச் சூரியனை
 துரத்திச் செல்லும்

பெற்ற தாயையும்
 பிறந்த மண்ணையும்
 உயிராகக் கருதுவது
 நீங்கள் மட்டுமல்ல
 நாங்கள்
 ஒங்கி ஒலிக்கும்
 சத்திய தத்துவமே
 அதில்தான் அத்திவாரமிட்டுள்ளது
 அதை உங்கள்
 உள்ளங்கள் உணர்ந்திருந்தால்
 உலகத்தில் இந்த
 அவலங்கள் அரங்கேறியிருக்காது .....
 விழியிழந்த குருடர்களாய்
 நாங்கள்
 ஒளிதேடி அலையும்
 இழிநிலையும் இருக்காது

வீடுகளை இழந்ததால் மட்டும்
 வீதிக்கு வந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள்
 ஓர் அந்திப் பொழுதுக்கள்
 ஆடு மாடுகளைப்போல்
 அடித்து விரட்டப்பட்டவர்கள் .....

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

அதனால்
நாடெங்கும் அலையும்
நாடோடிகளாய் ஆனவர்கள்

சுதந்திரக் காற்று
சுதந்திரமாக வீசும் ஒரு நாளில்
தீயினால் வெந்த
எம் பிறந்த மண்ணுக்கு
திரும்பிப் போகும்வரை
விடியலை நோக்கி
எங்கள்
உரிமைச் சேவல்கள்
உரத்துக் கூவும்.
அதுவரை
விடியலை நோக்கிய
எங்கள் பயணம்
முடியாமல் தொடரும்.

(வட மாகாண முஸ்லீம்களின் உரிமைகளுக்கான அமைப்பு
அகதி சஞ்சிகை மூலம் 1997 இல் நடத்திய அகில
இலங்கை ரீதியான கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற
கவிதை)

அந்தஸ்த்து

முந்தநாள்
வந்த நியமனத்திற்காக
போட்ட
நீட்டுக் காலச்சட்டைக்கு
ஏற்ற .....
நண்பர்களைத் தேடுகின்றேன்.

(சிரித்திரன் - 1974)

கலை

வர்ணம் தீட்டி
வரைந்த
பிச்சைக்காரனின்
அழகான ஓவியம்
கடைக்குள் நுழைந்து
அதிக விலையில்
அதனை வாங்கி
விரைந்து நான்
வெளியே வருகையில்
வாசலில்
ஒரு பிச்சைக்காரன்
கையை நீட்டுகின்றான்

(மல்லிகை - 1973)

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

கனவும் நினைவும்

ஆயிரம் பூக்கள்
என் உடல் எங்கும்
ஈக்களாய் மொய்த்தன .....
மலர்களால் எனக்கு
சிறகுகள் முளைத்தன .....
பறப்பதற்காக எழுந்தேன்
மிதப்பதுபோல் ஒரு உணர்வு

மேகங்கள் பஞ்சு மெத்தைகளாய்
மேனியை முட்டிட
நீல வானத்தில் நீந்தினேன் .....
சிந்தனைச் சிறகுகள்
இயந்திர கதியாய்
எங்கோ பறந்திட
ஆகா ..... இதுவே
நிரந்தர சுகமாய்
நிலைத்திட நினைத்தேன் .....
மெல்ல
மேகத்திரை விலக்கி
மேதினி நோக்கினேன்
அந்தோ ....
நெருப்பும் புகையுமாய்
நீண்ட நாக்குடன்
தீச்சுவாலைகள்
என்னை
தீண்ட நெருங்கின.

குண்டு முழக்கங்கள்
 குழந்தைகளின் அழுகரல்கள்
 குருதியே உறைந்திடும்
 கோர நிகழ்வுகள் .....
 கோளம் எங்கும்
 கொடுமையால் வெந்ததை
 கண்கள் கண்டன.

வெப்பக் காற்றில்
 என்
 மார்பை மூடிய
 மலர்ச் சிறகுகள்
 வாடி உதிர்ந்திட
 வானிலிருந்து
 வழக்கி விழுந்தேன்

தீச் சுவாலைகள்
 என் அருகே
 நிஜமாய்
 தீண்ட நெருங்கின.....
 கண்களைக் கசக்கி
 கட்டிலிலிருந்து
 பாய்ந்து விழுந்தேன்

அந்த இரவில்
 எங்கும் அழுகரல்
 குண்டு முழக்கம்
 வீட்டிலிருந்து வெளியேறத் துடித்தேன்.

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

மரங்கள் நடுவோம்

தீயினால் வெந்து
சாம்பரான
எம் தேசத்து மண்ணில்
உரத்திற்கும், வளத்திற்கும்
என்ன குறை ..... ?
அதனால்
மரங்கள் நடுவோம்
உரத்தினை உணவாய்ப் பெற்று
உயரும் மரங்களால்
மழையினைப் பெறுவோம்.

மனித உடல்களால் நிறைந்த
மடுவங்களும்
புனித கங்கையாய் நிறையும்
குருதிக் குளங்களும்
இங்கு ,
ஏராளம் ..... தாராளம்
இன்னும்
எரிந்த எம் உடமைகளும்
சாம்பல் மேடுகளாய்ப் பூத்திட
எருவுக்கு என்ன பஞ்சம் ..... ?
அதனால்
எம் மண்ணில் எங்கும்
மரங்கள் நடுவோம்
எங்கள்
உடலையும் உதிரத்தையும்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

உரமாய்ப் பெற்று
உயர்ந்த
மரங்களின் உதவியால்
மழையினைப் பெற்றே
மகிழ்வுடன் வாழ்வோம்.

இதோ .....
இரத்த நீரையும்
எமது சொந்தங்களின்
வெந்த உடலையும்
உணவாக ஏற்று
உயர்ந்து வளர்ந்த
ஆயிரம் ஆயிரம் மரங்கள்
உறிஞ்சிய நீரை
ஆவியுயிர்ப்பால் ஆகாயம் அனுப்பி
எங்கும்
அடைமழை பொழிந்திட
அந்தோ
அதை அனுபவிக்க
ஆட்கள் எங்கே .....?

இனிய செய்திகளுடன்
எதிர்பார்கும்
இரண்டாயிரம் ஆண்டை
கண்டு களிக்க
மனிதர்கள் எங்கே .....?
சாம்பலிலிருந்து புறப்பட்ட
பீனிசப் பறவைகளாய்
நாமும்
மறுபடிப் பிறக்கும்
புதுமைகள் வருமோ

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

ஆமாம்
 அந்த ஆதாம் ஏவாளும்
 மீண்டும்
 மண்ணில் பிறந்தே
 சந்ததி பெருக்குவர்.....
 அதனால்,
 சண்டைகள் தொடர்வோம்
 மாண்டவர் உடல்களை
 மண்ணில் புதைத்தே
 மரங்கள் நடுவோம்
 மேலும்
 மழையினைப் பெறுவோம்.

(தினக்குரல் 1998.08.02)

எனக்கும் ஒரு துப்பாக்கி தாருங்கள்

இப்பொழுதெல்லாம்
நான்கு பேருக்கு முன்னே
என்னிடமும்
ஒரு துப்பாக்கி இல்லையென்று
சொல்லும்போது
நான் வெட்கத்தால்
தலை குனிகின்றேன் .....
அதனால்
தாருங்கள்
எனக்கும் ஒரு துப்பாக்கி

இரவு வேளை வந்தால்
இருமியும் காறி உமிழ்ந்தும் .....
தினமும்
தூக்கத்தைக் கெடுக்கும்
என் தாத்தாவை
நிரந்தரமாக தூங்க வைத்து
நான் ,
நிம்மதியுடன் உறங்க
தாருங்கள் ஒரு துப்பாக்கி

வகுப்பிற்கு வந்தால்
வரவு பதிந்தவுடன்
வகுத்தல் பெருக்கல் என
என் மண்டையைக் குழப்பியும் .....
வீட்டு வேலையென
வேண்டாத பயிற்சிகளைத்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

தண்டனையாய்த் தந்து
மகிழ்ச்சியைக் கெடுக்கும்
கணக்கு வாத்தியாரின்
கணக்கைத் தீர்க்கவும்
எனக்கும்
ஒரு துப்பாக்கியைத் தாருங்கள்.

எதற்கெடுத்தாலும்
என்மீது சீறிவிழும்
முத்த அண்ணனுக்கு
முடிவு கட்டவும் .....

விடிவதற்கு முன்பே
படி படியென்று என்னை
படுக்கையை விட்டெழுப்பி
நித்திரையைக் கெடுக்கும்
சின்ன அண்ணனை
சித்திரவதை செய்து
சிவலோகம் அனுப்பவும் .....
எனக்கும் ஒரு துப்பாக்கியைத்
தூக்கித் தாருங்கள்.

எக்காரணமும் இல்லாமல்
எப்போதும் எட்டிப்பார்க்கும்
பக்கத்து வீட்டானை
பரலோகம் அனுப்பவும் .....
பந்து விளையாடும்போது
முந்திவிடும் முருகேசனை
முடமாக்கி
முடித்து விடவும் .....
தாருங்கள் ஒரு துப்பாக்கி.

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

கள்ளத்தனமாக
வேலியோரத்து
வடலிக்குள் மறைந்துநின்று
காதலியுடன்
கதைக்கையிலே .....
கண்களால் எரிக்கும்
என் மாமாவை
எமலோகம் அனுப்பவும் .....
எனக்கும் ஒரு
துப்பாக்கி தாருங்கள்

எல்லோரையும் இழந்தபின்
இங்கு
எனக்கு மட்டும் என்ன வேலை
~~ஒது~~
அதனால்
துடிக்கும் என் இதயத்தை
வெடி வைத்து துளைத்தே
இறுதியில்,
நானும் மடிந்திட
தாருங்கள்
எனக்கும் ஒரு துப்பாக்கி

(நவமணி - 1998)

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

தமிழ் என் கூட்டாளி

தமிழே, என் இனியவளே
பொதிகை .....
உன் பிறப்பிடமாகலாம்
இருப்பிடம் .....
என் இதயம்தான்

ஒளவையின் மகளாய்
பிறந்து
அகத்தியரின் ஆதரவில்
மலர்ந்தவளே .....
மதுரை உனக்கு
புகுந்தவீடுஎன்பதனால்தானோ
மணிமேகலையே பிறந்தாள்
காப்பியங்கள்
புராணங்கள் ..... என்ற
இலக்கிய ஆபரணங்களால்
அலங்கரித்து
நீ .....
ஊர்வலம் வந்தபோதும்

பாண்டிய மன்னர்கள்
உன்னை
அரியாசனத்தில் அமர்த்தி
அழகு பார்த்த போதும் .....
கம்பன் உனக்கு
கவி ஆடை தந்து
கற்பினைக் காத்தபோதும் .....

எம்,
கண்களுக்கும்
கரங்களுக்கும்
அகப்படாமல்
கண்ணாம்பூச்சி ஆடிய
தமிழ் கன்னியே
இன்று ,
என் இதயத்தில்
எப்படி இடம் பிடித்தாய் .....

ஆம் .....அந்த
பாரதியின் பருத்தி நூல்தான்
என் போன்ற பாமரர்களையும்
உன்னுடன்
பழகத் தூண்டியது

உன்,
அழகினை மட்டுமே
ரசித்த கண்களுக்கு
ஆத்மாவையே
அறிய வைத்தவன்
பாரதி .....
அதனால்தான்
பல்லக்கில் மட்டுமே
பயணம் செய்த நீ
இன்று
பாட்டாளியையும்
கூட்டாளியாக்கி குலவுகின்றாய்

(அமுது - தமிழ்த்தின விழா மலர் 1994)

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

எங்கள் வரப்பா

சின்ன வயதில் என்னை
 தன் சிறகுக்குள் வைத்து
 காத்து வளர்த்து
 கல்விக் கூடமென்றும்
 கடற்கரை வீதி என்றும்
 கைபிடித்துக் கூட்டிச் சென்று
 எனக்கு
 தலையிடி ..... தடிமல் என்றால்
 தலைக்கு ஒத்திட்டு
 நான்
 தலை நிமிரக் காரணமாய்
 இருந்திட்ட வரப்பா
 இன்று,
 மூச்சி இழுத்து ..... இருமி
 முகம் வாடிக் கிடக்கின்றார்
 தலைமாட்டில் உம்மா
 தலை குனிந்து கண்ணீரை
 தாரையாய் விடுகின்றார்.

பாயும் படுக்கையுமாய்
 பசியோடும் பட்டினியாய்
 வரப்பா
 பேச்சு மூச்சின்றி
 படுக்கையினில் கிடப்பதனைப்
 பார்த்துச் செல்பவர்கள்
 பார்க்கப் பரிதாபம் .....
 நிச்சயம் இல்லை
 என்றுரைத்தே செல்கின்றார்.

மங்களங்கள் ..... மரணங்கள்

எங்கு நடந்தாலும்

அங்கு முன்னின்று

அலவாங்கால் குழி தோண்டி

அடுப்புக் கல் மூட்டும்வரை

ஊண் உறக்கமின்றி

ஊருக்கே உழைத்த வாப்பா

இன்று

உடல் முடங்கிக் கிடக்கின்றார்.

மஹல்லா வாசிகளில்

மையத்து விழுந்தாலும் .....

மத்திசம் மரைக்கார் வீட்டில்

மங்களங்கள் நிகழ்ந்தாலும்

எங்கள் வாப்பாதான்

எங்கும் முதல் நிற்பார்.

ஊருக்குள் ஏதும்

பெரும் விழாக்கள் நடப்பதென்றால்

பேருக்கும் வாப்பாவை

யாருமே அழைக்கமாட்டார்

சுவரொட்டி ஒட்டுதற்கும்

பேணர்கள் கட்டுதற்கும்

பந்தல்கள் அமைப்பதற்கும்

பாதி வேலைகளை வாப்பா

தானாகச் செய்திடுவார்

விழா,

சீரும் சிறப்புடனே

நடப்பதற்கு உதவிடுவார்

பேரும் புகழும் தான்

வேறார்க்கோ போய்ச் சேரும்.

பிடும் தேங்காய்ப் பூவும்

எங்கள் தேவைக்கு
 உங்களைத்தான் நம்பியுள்ளோம்
 என்று பலபேரும்
 நாவால் உரைப்பதனை
 நம்பியதால் வாப்பா
 உள்ளம் குளிர்ந்து
 உடன் சென்று உதவிடுவார்

ஓய்வு வயதினிலும்
 ஓய்ந்திருக்காமல் வாப்பா
 ஓடித் திரிந்ததினால்
 ஓடித்தின்று விழுந்து விட்டார்.

உறவுகள் வாழ்வதற்கு
 ஒரு சதமும் சேர்க்காது
 ஊருக்கு உதவுவதே
 பெரும் நன்மை என்று
 பெருமையுடன் கூறியவர்
 வறுமையினை எமக்களித்து
 இன்று
 வரலாற்றை முடிக்கவுள்ளார்.

வாப்பாவின் உதவியினால்
 வாழ்ந்த பலரின்று
 வந்து பார்க்கின்றார் .....
 ஏதோ மனதுக்குள்
 நொந்து கொள்வது போல்
 வந்து செல்கின்றார்
 ஆனாலும் .....

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

தலைவனை இழந்த
 எங்கள் குடும்பத்தை
 யாரும் .....
 எண்ணியும் பார்க்காது
 ஏதோ ஆறுதல்கள்
 அள்ளிச் சொரிந்தபடி
 அகன்று செல்கின்றார்
 வாப்பா
 கண்ணை மூடிவிட்டால்
 காரியம் முடிப்பதற்கு
 யாரினதும் உதவியேனும்
 தேவையுண்டா என்று
 யாரும் வாய் திறந்து
 கேட்காமல் செல்வதனால்
 உம்மா .....
 கேவி அழுகின்றார்.
 ஊண்
 உறக்கமின்றி
 ஊருக்கு உழைத்த வாப்பா
 இன்று
 உதவிடுவார் யாருமின்றி
 உறங்கிடவே சென்றுவிட்டார்.

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

சமாதானத் தென்றல்

ஆகாயக் கவர்ச்சியின்
ஆகர்ஷிப்பில் விடுபட்டு
இந்தப் பூமி உருண்டை
எப்போது
தன் சொந்தக் காலில்
சுழலப் போகிறதோ .....

அந்தி வானத்தின்
செந்நிறக் கதிரோன்
தனது ,
வெந்த உடலின்
வேதனை தீர்க்க
கடல் நீரில் மூழ்கி
தற்கொலை செய்யும் முயற்சி
எப்போது வெற்றிபெறுமோ

மாரிகாலம் என்ற பெயருக்கு
மதிப்புக் கொடுப்பதற்காகவாவது
இந்த மண்ணில்
எப்போது
மழை பொழிந்து
எம் மனம் குளிருமோ

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்

ஆயுதங்களும் வெடிகுண்டுகளும்
 செயலிழந்து .....
 கண்ணி வெடிகள்
 மண்ணில் மறைந்து .....
 நாயைக் கொல்வதென்றாலும்
 நான்கு நாட்டுத் தலைவர்கள்
 கலந்து பேசி
 கருத்தொருமித்து
 தீர்வுகாணும் காலம்
 என்று வருமோ .....

ஒரு இராப் பொழுதில்
 இந்த ஆகாய வீதியில்
 சந்திரனும் .....சூரியனும்
 கைகோர்த்து
 சந்தோச நடைபயிலும் நாளை
 எப்போது
 எம் கண்கள் காணுமோ.....
 அப்போது
 எங்கள் இல்லங்களின்
 சாளரங்களை
 சமாதானத் தென்றலின் வரவிற்காக
 திறந்து வைப்போம்.....
 அதுவரை,
 போர்ப் பிரளயத்தால் உருவாகும்

வெப்பக் காற்றூடன்
எங்கள்
வேதனைப் பெருமூச்சம்
ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
வேள்வித் தீயாய் -
எங்கும்
எரிந்து பரவட்டும்.

813072

சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை
சென்னை

570243

அறிமுகம்

சுமார் மூன்று தசாப்தங்களாக இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வரும் கவிஞர் முதுார் முகைதீன் அவர்கள் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகளையும் எழுதி வந்துள்ளார். கவிதைத்துறையில் பல

தேசியப்பரிசுகளைப் பெற்றுள்ள இவர் மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை இரண்டையும் சிறப்பாகக் கையாளும் வல்லமை பெற்றவர். எமது பிரதேசத்தில் வாழும் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய இலக்கியவாதிகளுள் முதுார் முகைதீன் அவர்களும் ஒருவராவர். இக்கவிதைத் தொகுப்பு முற்றிலும் புதுக்கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக இருப்பினும் மேலுமொரு மரபுக் கவிதை தொகுப்பினையும் தொடர்ந்து வெளியிட முயற்சிகள் செய்து வருவதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வானொலியிலும்

இவரின் பல கவிதைகளும் நாடகங்களும் ஒலிபரப்பாக்கியுள்ளன. நாட்டின் பல இடங்களில் நடைபெற்ற இலக்கிய விழாக்களின் கவியரங்குகளில் பங்கு பற்றி பலரின் பாராட்டையும் பெற்றுள்ள இவரின் "முத்து" என்ற கவிதைத் தொகுப்பு 1976 ஆம் ஆண்டு முதுார் இளைஞர் இலக்கிய மன்றம் மூலம் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாடசாலை முகாமைத்துவ டிப்ளோமா பரீட்சையில் திறமைச் சித்தி பெற்று பாடசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றும் இவர் முதுார் கலை இலக்கிய ஒன்றிய தலைவராகவும் கடமையாற்றுகின்றார்.

~ ஏ. எஸ். உபைத்துள்ளா ~

570243